

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci **žalobce V.D., zastoupeného Mgr. Evou Oncirkovou, advokátkou se sídlem Dr.Davida Bechera 19, 360 01 Karlovy Vary**, proti žalované **Policii České republiky, Krajskému ředitelství policie Karlovarského kraje**, se sídlem Závodní 386/100, 360 06 Karlovy Vary, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. července 2013 č.j. KRPK-23601/Č.j.-2012-1900DP,

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalované, jímž bylo doplněním označení účastníka změněno rozhodnutí PČR, Krajského ředitelství Policie Karlovarského kraje, územního odboru Sokolov, dopravního inspektorátu Sokolov ze dne 9.3.2012 č.j. KRPK-23601/ČJ-2012-190906, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o **obnovu řízení** ve věci rozhodnutí ze dne 8.10.2010 o přestupku projednaném v blokovém řízení a zaznamenaném na pokutových blocích série AN/2009 N 7884915, N 7884916 .

Žalobce v **žalobě** poukázal na předchozí zrušení rozhodnutí žalované rozsudkem ze dne 26.4.2013 čj. 17 A 23/2012-47. Žalobce měl za to, že byly splněny podmínky pro povolení obnovy řízení, když vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly již v době původního řízení, a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit. Tyto skutečnosti žalobce uvedl v žádosti o povolení obnovy a doložil připojením znaleckého posudku Mgr. Niny Trojanové z oboru písmoznalectví, podle

něhož jednoznačně podpis na pokutovém bloku není podpisem žalobce a jedná se o padělek. Tuto skutečnost považuje žalobce za nový důkaz existující již v době původního řízení, který nemohl v původním řízení uplatnit, jelikož mu nebyl znám, a tento nový důkaz odůvodňuje jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování. Podle žalobce obnova řízení slouží právě k odstranění nedostatků ve zjištění skutkového stavu způsobených tím, že nebyly známy všechny skutečnosti a důkazy nutné pro náležité posouzení věci. Podle žalobce bylo povinností žalované se tímto důkazem zabývat a tento důkaz ve formě znaleckého posudku ve smyslu **§ 53 správního řádu** zhodnotit. Žalovaná podle žalobce pouze polemizovala na základě svých laických znalostí se závěry znaleckého posudku, tedy zcela ignorovala právní názor krajského soudu v předchozím rozsudku, podle něhož má znalecký posudek povahu stěžejního důkazu, kdy mohla žalovaná v případě pochybností o něm provést například výsledk znalce či zadat revizní znalecký posudek, ale rozhodně ho nemohla shodit ze stolu tím, že v podstatě o otázce, o které jí nepřísluší činit závěry s ohledem na nedostatek odbornosti (§ 53 správního řádu), si učinila závěr sám, a to zcela opačný, nežli je názor odborníka.

Žalovaná ve **vyjádření k žalobě** navrhla zamítnutí žaloby s tím, že se v rámci svého rozhodování podrobně zabývala předmětným znaleckým posudkem, přičemž využila i informací publikovaných v odborné literatuře k této problematice. Znalecký posudek hodnotila jako jeden z důkazů jak samostatně, tak v souvislosti s ostatními důkazy ve spise, jimiž je mimo jiné i dokumentace předmětného přestupku a vyjádření policistů řešících přestupek. Na základě toho došel správní orgán k jednoznačnému závěru, že zde nejsou důvody pro obnovu řízení. Svá tvrzení správní orgán opírá také o to, že není pochybností, že dne 8.10.2010 v 15:10 hod. v obci Sokolov na ulici Kraslická zastavila hlídka policie motorové vozidlo tovární značky Mercedes Benz, RZ ..., jehož řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Na místě byl jako řidič ztotožněn žalobce a byla mu uložena bloková pokuta 200,-Kč, již na místě hotově zaplatil a svým podpisem stvrdil převzetí dílu B pokutových bloků série AN/2009 čísel N 7884915, N 7884916 (jednalo se o dva pokutové bloky á 100,-Kč). Totožnost přestupce byla podle žalované na místě prokázána jednak porovnáním fotografie z předloženého dokladu s podobou přestupce, kde byla zjištěna shoda, a jednak provedenou lustrací osoby v informačních systémech Policie ČR. Ani z uvedených lustrací nevyšly najevo žádné skutečnosti, jež by bránily v užití institutu blokového řízení. Tím byly zákonné podmínky pro vyřízení věci v blokovém řízení dle § 84 zákona o přestupcích splněny. Správní orgán neměl důvodu pochybovat o pravdivosti policistou zjištěného přestupku a o tom, kdo jej spáchal, neboť policista neměl na věci jakýkoliv zájem a vykonával jen svoji služební povinnost. Podle žalované znalecký posudek je jedním z důkazů v rozhodované věci, který správní orgán vyhodnotil společně s ostatními důkazy. Tento posudek řeší otázku, zda kopie podpisu předpokládaného znění D. na kopii pokutového bloku je kopií pravého podpisu žalobce. V žádném případě podle žalované nedává odpověď na to, kdo tento podpis vyhotovil. Podle žalované tak nelze vyloučit, že sám řidič při projednávání přestupku podepsal pokutový blok jinak než obvykle, aby toto mohl napadnout v dalším řízení. Je nemožné chtít po policistech řešících přestupek a ověřujících totožnost přestupce, aby ještě ověřovali správnost podpisu na pokutovém bloku. Podle žalované měli policisté na místě k dispozici doklady přestupce s fotografií i fyzicky přítomného samotného přestupce včetně řízeného vozidla, což navzájem porovnali, provedli lustraci, a o totožnosti přestupce neměli žádné pochybnosti. Žalobu tak žalovaná považovala za jeden z dalších pokusů o revizi

dosavadních rozhodnutí proto, aby žalobce neztratil dva body v evidenční kartě řidiče, když dle sdělení Magistrátu města Karlovy Vary jich nastrádal již 12, což může mít vliv na pozbytí řidičského oprávnění.

V **replíce** žalobce uvedl, že žalovaná nezdůvodnila, na základě jakých zákonných ustanovení provedla hodnocení znaleckého posudku, když označila v podstatě závěr znaleckého posudku za nepravdivý. Právní hodnocení ve vyjádření žalované podle žalobce zcela absentuje a žalovaná pouze vytváří konstrukci, že snažení žalobce je účelové proto, aby neměl v evidenční kartě zaznamenáno 12 bodů. Tento závěr je podle žalobce nelogický, když žalobce již dávno 12 bodů v bodovém hodnocení nemá, svůj roční trest zákazu činnosti si vykonal a z tohoto pohledu je mu toto řízení vlastně již k ničemu. Žalobci jde o princip, že nemůže být potrestán za něco, co nespáchal. Žalobce poté, co zjistil, že existuje pokutový blok, tvrdil, že ho musel podepsat někdo jiný. Žalobce nabídl orgánu státní správy i možné vysvětlení toho, kdo tak mohl učinit, a poté předložil znalecký posudek prokazující se stoprocentní jistotou, že předmětný pokutový blok žalobce nepodepsal. Tato tvrzení jsou podle žalobce ve vzájemném souladu a prokazují, že žalobce od počátku tvrdí to samé, že se přestupku nedopustil, a prokazuje to nezpochybnitelným důkazem – znaleckým posudkem z oboru písmoznalectví. Podle žalobce je rozhodnutí o přestupku nicotným správním aktem, když podpis na pokutovém bloku není jeho podpisem, a to dle ustanovení § 77 správního řádu. Podle § 78 odst. 1 správního řádu se pak nicotnost zjišťuje a prohlašuje z moci úřední kdykoliv. Žalovaná podle žalobce pochybila, pokud se tímto ustanovením neřídila.

Součástí **správního spisu** je žádost o obnovu řízení datovaná 17.2.2012, kde žalobce poukázal na to, že se dozvěděl z výpisu z bodového hodnocení řidiče, že se měl údajně 8.10.2010 dopustit přestupku, na základě kterého byl vydán pokutový blok č. AN/2009 7884915 a AN/2009 7884916. Žalobce uváděl, že si není vědom toho, že by přestupek spáchal, a požádal o obnovu řízení, k níž přiložil fotokopii pokutového bloku s tím, že skutečně není opatřen jeho podpisem, a nechal si zpracovat znalecký posudek z oboru písmoznalectví. Na základě něho měl žalobce za prokázané, že podpis na pokutovém bloku není jeho podpisem a že se jedná o padělek. Jako důvod pro povolení obnovy uvedl žalobce, že provedený důkaz - pokutový blok se ukázal nepravdivý, neboť předmětný den vozidlo Mercedes Benz neřídil. Žalobce ke své žádosti předložil znalecký posudek z oboru písmoznalectví, specializace ruční písmo, vypracovaný znalkyní z oboru písmoznalectví Mgr. Ninou Trojanovou a datovaný 12.2.2012. V tomto posudku se uvádí, že byl sporný materiál, tedy kopie sporného podpisu, předložen v elektrografické kopii a kopie obecně nedovolí rozhodnout, zda byl originální podpis na originální listině nebo zda může jít o formu fotomontáže. Neumožňuje zkoumat také všechna potřebná hlediska, např. tlak. Tato negativa jsou o to výraznější v případě, kdy je třeba rozhodnout mezi pravým projevem nebo napodobeninou vzoru pravého podpisu. Celkově kopii hodnotila znalkyně jako velmi obtížně zpracovatelnou. Nicméně dospěla k závěru, že kopie policejně ověřené kopie podpisu předpokládaného znění D. na kopii pokutového bloku N7884915 je jednoznačně kopií padělku. Přestože znalkyně neměla k dispozici originál bloku, byl celkový komplex nalezených znaků dostatečně průkazný pro kategorické vyloučení pravosti sporného podpisu.

V úředním záznamu pprap. T.M. ze dne 26.9.2011 je uvedeno, že dne 8. října vykonával dohled nad bezpečností silničního provozu v ulici Kraslická v Sokolově společně

s kolegou. Kolem 15:10 hodin zastavil motorové vozidlo tovární značky Mercedes Benz RZ..., jehož řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Na místě osobu ztotožnil dle předloženého řidičského průkazu a následně jeho totožnost ověřil v CRO. Evidenční číslo předloženého řidičského průkazu uvedl do pokutového bloku série AN/2009 N7884915, do kolonky totožnost ověřena. Blokovou pokutu řidič na místě hotově zaplatil a svým podpisem stvrdil převzetí dílu B. V úředním záznamu ze dne 27.9.2011 pprap. L.V. uvedl, že vykonával dohled nad bezpečností silničního provozu spolu s kolegou, který zastavil předmětné vozidlo Mercedes Benz, jehož řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Řešení přestupku proběhlo bez komplikací. Osobu řešil kolega M., který ji ztotožnil a následně projednal se souhlasem přestupce přestupek v blokovém řízení ve výši 200,- Kč. Přestupce s pokutou souhlasil a blok podepsal.

Součástí správního spisu je i kopie pokutového bloku, podle kterého žalobce byl pokutován částkou 200,- Kč za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb. dne 8.10.2010 v 15:10 hodin v Sokolově na ulici Kraslická pro porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. Dále se zde uvádí, že řidič motorového vozidla nebyl za jízdy připoután. V kolonce totožnost ověřena je uvedeno číslo řidičského průkazu. Rovněž je uvedena registrační značka vozidla ... a na konci pod slovy potvrzují převzetí dílu B pokutového bloku je datum a podpis.

Správní orgán I. stupně žádost zamítl podle § 100 odst. 6 správního řádu s odůvodněním, že o zjištění policisty zaznamenaném na pokutových blocích nemá správní orgán pochybnosti. Všechny podmínky pro vyřízení věci v blokovém řízení, zejména podmínky ust. § 84 zákona o přestupcích, byly splněny. Správní orgán měl za to, že žalobce má možnost podat sám trestní oznámení pro podezření z přečinu poškození cizích práv dle § 181 trestního zákoníku z roku 2009, a teprve až bude pravomocným rozhodnutím soudu prokázáno, že žalobce byl onou osobou poškozen na cizích právech, má správní orgán za to, že bude prokázáno i spáchání přestupku jinou osobou.

V rozhodnutí ze dne 3.5.2012 č.j. KRPK-23601/ČJ-2012-1900DP žalovaná uvedla, že totožnost přestupce byla na místě prokázána. Byla ověřena jednak předloženým dokladem, kdy byla porovnána fotografie předloženého dokladu s podobou přestupce a byla zjištěna shoda. Hlídka na místě dále provedla lustraci osoby v centrálním registru osob i vozidla v informačních systémech Policie ČR. Ani z těchto lustrací nevyšly najevo žádné skutečnosti, které by bránily užití institutu blokového řízení. Číslo řidičského průkazu bylo zapsáno do pokutového bloku. Ze znaleckého posudku vyplývá podle žalované, že kopie policejně ověřené kopie podpisu předpokládaného znění D. na kopii pokutového bloku je jednoznačně kopií padělku. K tomu žalovaná uvedla, že do současné doby nebylo prověřeno oznámení o podezření z trestného činu poškození cizích práv a v případě, že bude pravomocným rozhodnutím prokázáno, že se žalobce přestupku nedopustil, bude následovat postup podle § 100 odst. 4 správního řádu a pravomocné rozhodnutí o přestupku vydané v blokovém řízení bude pak zrušeno.

Rozsudkem č.j. **17 A 23/2012-47** ze dne 26.dubna 2013 Krajský soud v Plzni zrušil rozhodnutí žalované a věc vrátil k dalšímu řízení. V odůvodnění rozsudku zdejší soud zejména poukázal na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne

12.3.2013 č.j. **1As 21/2010-65**, zejména na první výrok, podle něhož *obnova řízení na žádost účastníka podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu přichází v úvahu u přestupku, který byl vyřízen v blokovém řízení postupem podle § 84 a následující zákona o přestupcích jen v případě, že žadatel neudělil souhlas s uložením pokuty v blokovém řízení*. Krajský soud v Plzni dále uvedl, že žalobce se obnovy řízení domáhal proto, že podpis na pokutovém bloku není jeho. Jinými slovy tedy zpochybňoval svůj souhlas s uložením pokuty v blokovém řízení s argumentací, že skutek nespáchal a pokutový blok ve skutečnosti podepsala jiná osoba. Zfalšování podpisu žalobce na pokutovém bloku je nepochybně nutné ve smyslu usnesení rozšířeného senátu považovat za přípustný důvod pro obnovu řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Žalobcovou žádostí tedy byly správní orgány povinny se věcně zabývat. Dopravní inspektorát prvoinstančním rozhodnutím sumarizoval podklady, z nichž při posuzování žádosti žalobce vycházel. Mimo jiné zmínil i znalecký posudek a aniž uvedl, jaká konkrétní zjištění z jednotlivých podkladů učinil a jak je hodnotil, zaujal názor, že o zjištění policisty na pokutových blocích stvrzených žalobcovým podpisem nemá pochybnosti. Falšování žalobcova podpisu, tedy žalobcem tvrzená dříve neznámá skutečnost jako předpoklad pro povolení obnovy řízení, nebylo podle dopravního inspektorátu prokázáno. Žalobce má možnost podat trestní oznámení pro podezření z přečinu poškození cizích práv. Žalovaná závěr dopravního inspektorátu podpořila tak, že údaje na pokutových blocích jsou správné i z hlediska osoby přestupce, argumentací o ověření totožnosti na místě předloženým dokladem a porovnáním fotografie s podobou přestupce, lustrací osoby v centrálním registru osob a zaznamenáním čísla řidičského průkazu do pokutového bloku. Poté žalovaná citovala závěry znaleckého posudku, nicméně se zcela ztotožnila s právním názorem dopravního inspektorátu, že předpokladem pro vyhovění žádosti o obnovu řízení z důvodu tvrzeného falšování podpisu na pokutovém bloku je pravomocné rozhodnutí ve věci trestného činu poškození cizích práv. Podle rozsudku tím dopravní inspektorát ani žalovaná žalobcem předložený a z jeho pohledu kardinální důkaz k tvrzenému důvodu obnovy řízení, tedy znalecký posudek, fakticky nehodnotily. Podstatou žaloby je spor mezi účastníky řízení, zda byl správní orgán rozhodující o obnově řízení povinen sám posoudit a zhodnotit žalobcem předložený znalecký posudek a v případě pravdivosti tvrzení žalobce vyhovět žádosti o obnovu blokového řízení, nebo zda nezbytným předpokladem pro povolení obnovy řízení je až pravomocné rozhodnutí soudu, kterým bude osoba odlišná od žalobce falšující žalobcův podpis uznána vinnou ze spáchání trestného činu poškození cizích práv. Soud zastával názor shodný s žalobcem, neboť obnova správního řízení podle § 100 a § 102 správního řádu je mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému meritornímu rozhodnutí, které vykazuje nedostatky ve zjištění skutkového stavu věci nebo nedodržení některých procesních podmínek. Obecně má dvě stádia. Řízení o povolení obnovy řízení a nové řízení ve věci. Přezkoumávané rozhodnutí je výsledkem prvního stádia obnovy řízení. V něm správní orgán posuzuje to, zda jsou splněny všechny zákonem stanovené podmínky pro obnovu řízení. K obligatorním podmínkám obnovy řízení patří krom jiného, že je dán některý ze zákonem taxativně stanovených důvodů. V případě obnovy řízení podle § 100 správního řádu na základě žádosti účastníka řízení existují dvě skupiny důvodů. Za prvé vyjdou najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního rozhodnutí, avšak účastník, jemuž jsou ku prospěchu, je nemohl v původním řízení uplatnit anebo se uvedené důkazy ukázaly nepravdivými. Druhým důvodem je, že bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem pro rozhodnutí vydané v řízení, jež má být obnoveno. K oběma skupinám váže správní řád další obligatorní podmínky materiální

povahy, že totiž předmětné skutečnosti, důkazy, či rozhodnutí mohou odůvodnit jiné řešení otázky, která byla původním předmětem řízení. Žalobce tvrdil, že vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti, které existovaly v době původního řízení, žalobci jsou ku prospěchu a současně je nemohl uplatnit v původním blokovém řízení, protože nebyl projednání přestupku osobně přítomen. Správní orgán byl povinen posoudit, zda jsou splněny všechny zákonem stanovené podmínky pro povolení obnovy řízení, tedy včetně tvrzeného důvodu, že to nebyl žalobce, kdo souhlasil s projednáním přestupku. Právní názor dopravního inspektorátu a žalované, že předpokladem pro povolení obnovy je pravomocné rozhodnutí soudu, jímž bude osoba falšující podpis žalobce uznána vinnou ze spáchání trestného činu, nenachází za dané právní situace oporu v žádném procesním ustanovení přestupkového zákona ani správního řádu. Navíc k povolení obnovy postačí, byla-li prokázána pravdivost tvrzení žalobce, že podpis na pokutovém bloku není jeho. V žádném případě pak nelze kladné rozhodnutí o takové žádosti podmiňovat zjištěním skutečného pachatele přestupku. Žalobce na podporu svého tvrzení předložil znalecký posudek z oboru písmoznalectví, odvětví ruční písmo, a jelikož procesní výsledek řízení zcela závisel na posouzení otázky, zda-li podpis na pokutovém bloku je žalobce či osoby odlišné, nabyt znalecký posudek jednoznačně povahy důkazu stěžejního a současně potřebného pro zjištění stavu věci ve smyslu § 52 správního řádu. Dopravní inspektorát tak byl povinen se znaleckým posudkem *řádně zabývat, provést jím důkaz, eventuálně v případě nejasností znalkyni vyslechnout, či zadat revizní znalecký posudek*. Jako jeden z podkladů měl být posouzen samostatně ve spojení s dalšími podklady, ze kterých správní orgány vycházely, a takové hodnocení mělo nalézt odraz v odůvodnění písemného vyhotovení rozhodnutí. Jelikož správní orgány postupovaly v rozporu s těmito postupy, porušily zásadu materiální pravdy podle § 3 správního řádu. V tomto směru byla předchozí žaloba shledána důvodnou. Závazným právním názorem soudu bylo stanoveno, že *žalovaná je povinna se s žalobcem předloženým znaleckým posudkem řádně věcně vypořádat a v souladu s ním a s dalšími důkazy znovu posoudit existenci či neexistenci důvodu pro obnovu blokového řízení*.

V žalobou **napadeném rozhodnutí** žalovaná uvedla, že má za správné, že totožnost přestupce byla na místě prokázána. Totožnost byla na místě ověřena jednak předloženým dokladem č. AO13661, kdy je policejním orgánem porovnána fotografie předloženého dokladu s podobou přestupce. Hlídka na místě dále provedla lustraci osoby v centrálním registru osob i vozidla v informačních systémech Policie ČR. Ani z těchto lustrací nevyšly najevo žádné skutečnosti, jež by bránily užití institutu blokového řízení. Číslo řidičského průkazu bylo zapsáno do pokutového bloku. U policejního orgánu dopravního inspektorátu Sokolov nebyl zjištěn žádný jiný motiv než prostý výkon služby. Žalovaná nemá důvodu pochybovat o pravdivosti policistou zjištěným přestupku. Policista neměl na věci jakýkoli zájem a vykonával jen svoji služební povinnost. Ke znaleckému posudku žalovaná uvádí, že sporný materiál byl ke zkoumání předložen v elektronické kopii, a tedy elektronická kopie z kopie bloku. Žalovaná vycházela z citace z Kriministiky, Dr. Porada a kolektiv, podle které "aby mohl být materiál zpracován grafickou analýzou, musí být úplný a původní, tedy v originále. Někdy může být důležitým vodítkem identifikace podpisatele, např. akcentování, protlačení určitých tahů písma, což např. fotografie nemůže dokonale zaznamenat." Dále žalovaná připomněla, že znalec sám ve svém posudku uvádí, že slévání a překrývání tahů umožňuje pouze orientační posouzení podpisu a že celkově hodnotí kopii jako velmi obtížně zpracovatelnou. Znalcem byly nalezeny shodné i rozdílné znaky. Znalci byla položena pouze

jedna otázka, zda kopie podpisu předpokládaného znění D. na kopii pokutového bloku je kopií pravého podpisu žalobce. *Ze znaleckého posudku podle žalované vyplývá, že kopie podpisu je jednoznačně kopií padělku. To však v žádném případě podle žalované nevylučuje, že padělek vyhotovil sám žalobce.* Znalecký posudek v žádném případě nehodnotí podle žalované, zda podpis, na který měly jednoznačný vliv jednak vnitřní faktory podpisatele, anatomicko-fyziologická dispozice organismu i motivace, cíl jednání, úmyslné měnění písma, a jednak vnější faktory – tma, světlo, zima, vítr, druh a stav psacích prostředků a psací podložky, velikost prostoru pro podpis ve stoje, v sedě, bez podložky, na vozidle, různá kvalita papíru a podobně. Oba faktory ovlivňují grafickou stránku. Žalovaná poukázala dále na skutečnost, že všechny srovnávací materiály poskytnuté žalobcem byly psány v širším prostoru než na uvedeném pokutovém bloku. Na pokutovém bloku měl žalobce velice malý prostor na podpis o velikosti asi 1 až 1,5 cm. Na ostatních písemnostech předložených znalci byl prostor na podpis v rozmezí 4 až 6 cm. Rovněž byly v době ukládání pokuty zcela jiné vnější podmínky determinované prostředím, v němž byl podpis vyhotoven, než podpis na srovnávacím materiálu příkazu k úhradě žádostí, smlouvy o spolupráci, kupní smlouvy, pokladní transakce. Dále žalovaná citovala z Kriminalistiky, Viktor Porada a kolektiv, Instrukce pro kriminalisticko-technické činnosti, že "způsobnost sporného materiálu k expertiznímu zkoumání, tzv. zpracovatelnost, závisí na jeho charakteru a kvalitě. Obtížně zpracovatelné, zpravidla pouze s pravděpodobnostním, příp. vylučujícím závěrem zkoumání, je silně měněné písmo a podpisy v parafě. Expertizně je nezpracovatelné zpravidla písmo, popř. podpisy v nekvalitních kopiích vyhotovených rozmnožovacími a kopírovacími technikami. Ke zkoušce písma a podpisů se vytvoří podmínky psaní nejbližší podmínkám sporného materiálu, zejména se požaduje odpovídající rychlost psaní, druh písma a podpisu, adekvátně druh a formát papíru, nebo tiskopisy, poloha osy psaní a stejný druh psacího prostředku. Základní metodou zkoušky písma je kombinace diktátu a opisu textu napsaného na psacím stroji, opis se použije pro kurzivní písmo, obrázková metoda a doplňování vět. Zkouška se vždy doplní o samostatně stylizovaný písemný projev na téma obsahově blízké sporné písemnosti. Sporný text se nenechá prověřované osobě opisovat přímo ze sporné písemnosti, ani se jí neumožní nahlédnout do sporných materiálů. Zkoušky písma a podpisů se provádí po jedné straně papíru nebo do tiskopisu shodného s tiskopisem, na kterém je sporný text." Podle žalované *policejním orgánem byl řidič na místě ztotožněn a znalecký posudek neřeší a v žádném případě nevylučuje, zda nedošlo k záměrnému komolení vlastního podpisu, který mohl vyhotovit i žalobce, aby tím zpochybnil samotné blokové řízení v případném dosažení dvanácti bodů v bodovém hodnocení řidičů. Na rozdíl od policisty má žalobce motiv, proč věc prezentovat způsobem, jakým činil ve správním řízení.* Žalobci hrozí, že bude shledán vinným z přestupku a budou mu započítány další body. Přestupkem tak žalobce dosáhl dvanácti bodů, jak vyplývá z podnětu k přezkumnému řízení ze dne 7.9.2011 a k 10.8.2011 pozbyl řidičské oprávnění. Z toho důvodu řidič vozidla může záměrně podepsat pokutový blok jiným způsobem než obvyklým, aby toto napadl při dalším řízení. Žalovaná nemá důvodu pochybovat o pravdivosti policistou zjištěném přestupku. Policista neměl na věci jakýkoli zájem a vykonával jen svoji služební povinnost, při níž je vázán závazkem. Úřední záznam policisty hodnotí žalovaná jako věrohodný. Žalovaná dále zastává názor, že předpokladem pro povolení obnovy řízení je třeba prověřit, zda nedošlo ke spáchání trestného činu poškození cizích práv. Do současné doby nebyl poškozeným dán podnět k trestnímu stíhání. I z této skutečnosti lze podle žalované oprávněně posuzovat, že řidičem vozidla byl právě policistou zjištěný žalobce. Žalovaná poukázala i na výpis z evidenční karty řidiče,

podle níž má žalobce celkem deset záznamů o přestupku, z toho sedm podléhá bodovému hodnocení. Tedy jako řidič motorového vozidla nedodržuje zákon, který upravuje provoz na pozemních komunikacích.

Žaloba není důvodná.

V žalobě shledává soud dva související žalobní body, prvním bylo tvrzení žalobce, že byly splněny podmínky pro povolení obnovy. Podle soudu nepostačuje existence jakýchkoli nových skutečností či důkazů v řízení o povolení obnovy řízení, nýbrž pouze takových relevantních skutečností či důkazů, které jsou schopny ovlivnit nové rozhodnutí ve věci samé. Jejich relevantnost mohou a musí správní orgány posuzovat již v řízení o povolení obnovy řízení, nikoli až v obnoveném řízení. V tomto směru žalovaná nepochybila, když bez dalšího po předložení znaleckého posudku a žádosti o obnovu řízení nepovolila obnovu a zabývala se pouze tímto důkazem v rámci odůvodnění svého rozhodnutí. Zhodnotila jej pak spolu s ostatními podklady pro rozhodnutí, které byly k dispozici již z původního řízení, tedy zejména se jednalo o pokutový blok jako důkaz, a úřední záznamy policistů a výpis z IS Policie zaznamenávající údaje o přestupku jako další podklady pro rozhodnutí.

Druhý žalobní bod spočíval v nerespektování právního názoru krajského soudu a v opětovném nevypořádání se s předloženým důkazem - znaleckým posudkem. Ani tento žalobní bod neshledal soud důvodným. Podle výše cit. závazného právního názoru v předchozím rozsudku byla žalovaná povinna se předloženým znaleckým posudkem řádně zabývat, věcně se s ním vypořádat a ve spojení s dalšími důkazy znovu posoudit existenci či neexistenci důvodu pro obnovu blokového řízení. Z tohoto však nevyplývá, že by žalovaná, pokud se závěry znaleckého posudku nesouhlasí, byla povinna rozšiřovat dokazování i o revizní posudek či výslech znalkyně. Tyto důkazy byly v předchozím rozsudku uvedeny pouze jako varianta pro případ, že vyvstane potřeba k doplňování dokazování (arg. slovy "eventuálně" v předchozím rozsudku). Nebylo to tedy součástí závazného právního názoru. V předchozím rozsudku soud zrušil rozhodnutí žalované nepochybně došlo z důvodu nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů, neboť jak z výše shrnuté citace prvního rozhodnutí žalované vyplývá, žalovaná nejprve zamítla žádost o obnovu pouze z důvodu nesouvisejícího s podmínkami ust. § 100 správního řádu, totiž proto, že žalobce neinicioval trestní řízení o přečinu Poškození cizích práv.

Odůvodnění rozhodnutí napadeného touto žalobou je výrazně rozsáhlejší než to předchozí. Přestože některé části odůvodnění nelze použít, jelikož se jedná o citaci z odborných knih o kriminalistice, tudíž se jedná jednoznačně o úvahy odborné, které nevyplývají ze spisu ani z úřední činnosti správního orgánu. Správní orgán není kriminalistickým ústavem. Nicméně i bez tohoto lze odůvodnění napadeného rozhodnutí označit za dostačující, zejména výše zvýrazněné vlastní úvahy správního orgánu, které představují jeho skutečné hodnocení znaleckého posudku. V tomto je patrný rozdíl od předchozího rozhodnutí žalované, kde se žalobcem předloženým znaleckým posudkem správní orgány obou stupňů absolutně nezabývaly.

V žalobou napadeném rozhodnutí je zřejmá úvaha správního orgánu, proč nebyl akceptován znalecký posudek jako důkaz osvědčující, že žalobce pokutový blok nepodepsal.

Je založena jak na vlastním obsahu znaleckého posudku (tedy na hodnocení tohoto důkazu samostatně), tak i na souvislosti s dalšími podklady, tedy zejména s pokutovým blokem a s úředními záznamy zasahujících policistů. Je zřejmé, že žalovaná vycházela jak z oné části posudku, kde se přiznává obtížnost zpracovatelnosti pouhé elektronické kopie, tak především ze závěru, který skutečně jednoznačně nevylučuje možnost, že jiným než obvyklým podpisem (jímž se rozumí podpis předkládaný znalkyni na ostatních dokladech) se mohl podepsat sám žalobce. Správně přitom žalovaná poukázala i na to, že k takovému jednání měl žalobce motiv, kdežto u policistů nebyl zjištěn jiný důvod, než snaha řádně objasnit zjištěný přestupek v rámci jejich služební činnosti. Žalovaná správně poukázala na to, že zde žalobce, na rozdíl od policistů, má na věci zájem. Takto žalovanou provedené zhodnocení znaleckého posudku lze označit za dostačující. Napadené rozhodnutí považuje soud za logicky, řádně a dostatečně odůvodněné a přezkoumatelné.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě **nákladů řízení** bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 16. června 2014

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Bc. Michaela Karásková